

28η Οκτωβρίου 1940 - 28η Οκτωβρίου 2018. 78 χρόνια Εθνικής Μνήμης και Υπερηφάνειας!

«Μέσα μας τρέχει ηρώων αίμα- είμαστε απόγονοι μαρτύρων».

Στην Ευρώπη κυριαρχούσε ο άξονας Γερμανίας- Ιταλίας. Ο Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος μαινόταν. Η Ελλάδα, παρά τις συνεχείς ιταλικές προκλήσεις, με κορυφαία τον τορπιλισμό της «Έλλης» στην Τήνο, στις **15 Αυγούστου**, δεν ήθελε τον πόλεμο και έκανε το παν για να τον αποφύγει. Ο **πρωθυπουργός Ιωάννης Μεταξάς** αρνήθηκε την είσοδο των ιταλικών στρατευμάτων στην Ελλάδα και αφού έκανε τον Σταυρό του, υπέγραψε το διάταγμα της γενικής επιστρατεύσεως με τα λόγια: «Ο Θεός σώζει την Ελλάδα».

Οι Έλληνες με χαρά ξεκινούσαν για το μέτωπο. Από τις **28 Οκτωβρίου** ως τις **13 Νοεμβρίου 1940** είχαμε τις μάχες στην οροσειρά της Πίνδου. Τα παλληκάρια μας στην πρώτη γραμμή του μετώπου, στο θρυλικό Καλπάκι, κράτησαν γενναία αντίσταση. Το απόσπασμα της Πίνδου με τον ηρωικό Συνταγματάρχη Κωνσταντίνο Δαβάκη, αντιπαρέταξε 2000 στρατιώτες έναντι 15.000 Ιταλών. Απώθησε τους εχθρούς που είχαν φθάσει στο Καλπάκι, ως τη συνοριακή γραμμή.

Σπουδαιότατη ήταν η συμβολή του Πυροβολικού, του Ιππικού, του Μηχανικού, του Ναυτικού. Οι Έλληνες με τα 163 αεροπλάνα αντιμετώπισαν επιτυχώς τα 500 ιταλικά αεροπλάνα. Ο ανθυποσημηναγός Μητραλέξης στις **2 Νοεμβρίου** κατεδίωκε με το αεροσκάφος του ένα ιταλικό βομβαρδιστικό. Όταν εξαντλήθηκαν τα πυρομαχικά του, πλησίασε άφοβα εκ των όπισθεν το εχθρικό αεροπλάνο και με τον έλικά του άρχισε να ροκανίζει την ουρά και τα πηδάλιά του και το κατέρριψε. Οι Ιταλοί το

εγκατέλειψαν. Ο Μητραλέξης προσγειώθηκε και έτρεξε και συνέλαβε ένας αυτός τους πέντε Ιταλούς αξιωματικούς.

Από τις **14 Νοεμβρίου 1940** άρχισε η γενική, θυελλώδης αντεπίθεση του στρατού μας σε όλο το μήκος του μετώπου από τη θάλασσα μέχρι τη λίμνη Πρέσπα. Μετά από σκληρούς αγώνες 8 ημερών και αιματηρές μάχες ο στρατός μας κατέλαβε το ορεινό συγκρότημα Μόροβα – Ιβάν.

21 Νοεμβρίου 1940. Ο στρατός μας μπήκε νικηφόρος στην Κορυτσά. Όλος ο Ελληνικός λαός ψιθύρισε με ικανοποίηση:» Η Παναγία, που Την προσέβαλαν οι Ιταλοί στην Κοίμησή Της ,τους έδωσε την απάντηση ακριβώς στην άλλη μεγάλη εορτή Της», δηλαδή τα Εισόδια.

Ένας πολεμιστής έγραφε:» Σ' ένα χωριό της Κορυτσάς ο Ιερέας πρωτοστατεί στη φροντίδα των Ελλήνων στρατιωτών. Λίγες μέρες πρωτύτερα είχε πεθάνει ο πατέρας του, ένας αγνός Έλληνας που παρακαλούσε να μην πεθάνει, εάν δεν έλθει ο ελληνικός στρατός να τους ελευθερώσει. Ο Ιερέας με πήρε από το χέρι και ανεβήκαμε στο κοιμητήριο του χωριού. Γονάτισε στον τάφο του πατέρα του, σήκωσε τα χέρια ψηλά και κλαίγοντας φώναξε: «**Σήκω πατέρα! Έηλθαν οι Έλληνες. Σήκω να τους υποδεχθείς!**»Έκλαψα κι εγώ μαζί του».

Μέσα στον Νοέμβριο και Δεκέμβριο του '40 απελευθερώθηκαν το Λεσκοβίκι, το Πόγραδετς, η Πρεμετή, το Δέλβινο, οι Άγιοι Σαράντα, το Αργυρόκαστρο, η Χειμάρρα και στις **10 Ιανουαρίου 1941** οι καμπάνες ξανακτύπησαν χαρμόсуνα: πήραμε την στρατηγικής σημασίας Κλεισούρα. Το τίμημα ήταν βαρύ: 291 Έλληνες νεκροί και Ιταλοί πάνω από 1.400. Οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες πανηγύριζαν υποδεχόμενοι τον ελευθερωτή Ελληνικό στρατό.

Ένας στρατιώτης σημείωνε: «Την 8η Δεκεμβρίου η 4η μεραρχία κατελάμβανε τη Δερβιτσάνη. 500 κορίτσια και 200 περίπου νέοι του Β. Ηπειρωτικού χωριού εξήλθον προς προϋπάντησιν του συντάγματος, το οποίο ήρχετο. Εκράτουν την Ελληνικήν Σημαίαν, έψαλλον το «Χριστός Ανέστη» και ετραγουδούσαν τον Εθνικόν Ύμνον».

Το **Μάρτιο του 1941** ο Μουσολίνι εξαπέλυσε την περιβόητη εαρινή του επίθεση που διηύθυνε αυτοπροσώπως, διότι δεν άντεχε την ντροπή της ήττας. Ήταν, λοιπόν, θέμα γοήτρου και στρατιωτικής τιμής και έπρεπε να πετύχει.

Επί δυόμισι ώρες σε μέτωπο 6 χλμ οι Ιταλοί έστειλαν 100.000 βλήματα. Εκεί, θάφτηκε οριστικά το όνειρο του Μουσολίνι. 200 βομβαρδιστικά αεροπλάνα κάλυπταν τις ιταλικές θέσεις. 6 φορές οι Ιταλοί έκαναν έφοδο και 6 φορές συνετρίβησαν πάνω στα γρανιτένια στήθη των Ελλήνων. Στις **15 Μαρτίου** ολοκληρώθηκε άδοξα η ιταλική επίθεση και ο Μουσολίνι ντροπιασμένος επέστρεψε στη Ρώμη.

Η μεγάλη ημέρα της **25ης Μαρτίου 1941** βρήκε τους Έλληνες νικητές και εδραιωμένους στην Τρεμπεσίνα και το Τεπελένι. Πόθος και σκοπός τους να υψώσουν την Γαλανόλευκη σ' όλη τη Β. Ήπειρο.

Ήταν τότε που θα ρίχναμε τους Ιταλούς στη θάλασσα. Το ομολογούν και οι ίδιοι στα κείμενά τους, όταν ζήτησαν ενισχύσεις από την πανίσχυρη Γερμανία του Χίτλερ. Οι Γερμανοί συμάχησαν με τους Βουλγάρους και στην απαίτησή τους να παραδοθούμε άκουσαν το δεύτερο ΟΧΙ.

ΡΟΥΠΕΛ

Από την **6η Απριλίου 1941** άρχισε νέα ελληνική εποποιία στα Μακεδονικά και Θρακικά βουνά. Στο Περιθώρι, στο Λίσσε, στους Παλιουριώνες, στο Ιστίμπεη, στο Ρούπελ οι λίγοι υπερασπιστές έγραψαν νέες σελίδες ηρωισμού και αυτοθυσίας. Οι Γερμανοί, μόνο όταν έσπασε το μέτωπο της Γιουγκοσλαβίας, μπήκαν στη Δ. Μακεδονία, οπότε ο στρατηγός Τσολάκογλου αναγκάστηκε να συνθηκολογήσει. Γεγονός είναι ότι τα οχυρά της γραμμής Μεταξά παρέμειναν ως τότε άθικτα. Δεν πάτησε Γερμανός το πόδι του εκεί. Ο στρατός μας ήταν ανίκητος!

27 Απριλίου 1941 οι Γερμανοί μπήκαν στην Αθήνα. Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χρυσανθος ΑΡΝΗΘΗΚΕ να παραδώσει την Αθήνα στους Γερμανούς.

Την ίδια ημέρα ο εύζωνος Κωνσταντίνος Κουκκίδης, φρουρός της Ελληνικής Σημαίας στην Ακρόπολη αρνήθηκε να την παραδώσει στους Γερμανούς, τυλίχθηκε με το Ιερό Σύμβολο του Έθνους μας και γκρεμίστηκε από τον ιερό βράχο της Ακροπόλεως.

Η μάχη της Κρήτης, 20-31 Μαΐου 1941 έκλεισε την αυλαία του ελληνοϊταλικού και ελληνογερμανικού πολέμου. **Οι Γερμανοί είχαν τόσες απώλειες, ώστε ποτέ πια δεν ξαναχρησιμοποίησαν τους αλεξιπτωτιστές τους!**

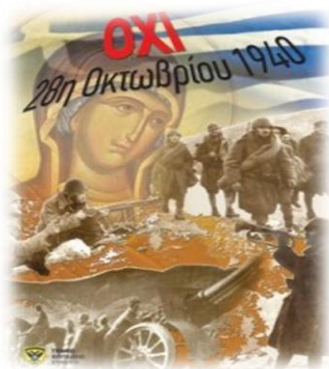

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Αν θελήσουμε να κάνουμε απολογισμό, θα δούμε ότι η Ελλάδα αναλογικά με τον πληθυσμό της, πάλεψε με 2 κρατιές αυτοκρατορίες και νίκησε. Η Ελλάδα αντιστάθηκε διπλάσιο χρόνο απ' όσον αντιστάθηκε η Γαλλία, το Βέλγιο, η Ολλανδία, η Πολωνία, η Νορβηγία και η Γιουγκοσλαβία, δηλαδή 6 χώρες μαζί. Και ακόμα η Ελλάδα απασχόλησε και κατέστρεψε διπλάσιο περίπου αριθμό εχθρικών μεραρχιών, απ' όσον μαζί τα υπόλοιπα 6 κράτη. **7.000.000 Έλληνες αναμετρήθηκαν με 125.000.000 Ιταλούς και Γερμανούς και νίκησαν.** Οι Έλληνες πολέμησαν με τη ψυχή τους.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ '40

Είπαν πως το '40 είναι θαύμα. Οι ολιγάριθμοι Έλληνες εμπιστεύτηκαν τον εαυτό τους και την πατρίδα τους στον Χριστό και την Παναγία.

Έγραφε ένας αξιωματικός:» Στις 1000 οβίδες του εχθρικού πυροβολικού οι 500 δεν σκάνε, πέφτουν ανάμεσα σε ομάδες 2,3,10 στρατιωτών και κανένα δεν πειράζουν».

Άλλες φορές ενώ επικρατούσε καλοκαιρία ,η Παναγία σκέπαζε τμήματα του στρατού μας με πυκνή ομίχλη, ώσπου να φθάσουν αθέατοι οι πολεμιστές μας στις γραμμές του εχθρού.

Η Εκκλησία μας πολέμησε και εκείνη στον «υπέρ πάντων αγώνα» και συνετέλεσε στη νίκη. Πολλοί στρατιωτικοί ιερείς θυσιάστηκαν κατά την εκτέλεση του καθήκοντος.

Οι φαντάροι μας λαχταρούσαν την επίσκεψη του Ιερέως, έψαλλαν σύσσωμοι-όπως μπορούσαν-στις Θείες Λειτουργίες πάνω στα χιονισμένα βουνά και νήστευαν, εξομολογούνταν και μετελάμβαναν των Αχράντων Μυστηρίων.

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ.

Συντελεστής του θαύματος του '40 ήταν και η ενότητα και η ομοψυχία του λαού μας.

Οι Έλληνες της Κύπρου, της Κωνσταντινουπόλεως και της παροικίας στην Αίγυπτο και το Σουδάν έσπευσαν κατά χιλιάδες να καταταγούν εθελοντές, για να πολεμήσουν στην Πίνδο.

Οι ταπεινές γυναίκες της Ηπείρου και της Δ. Μακεδονίας ανεδείχθησαν ηρωίδες.

Οι εθελόντριες αδελφές νοσοκόμες προσέφεραν τις υπηρεσίες τους και έχυσαν το αίμα τους για τον αγώνα.

Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Αψηφούσε την κακοπάθεια, πάλεψε με τους εχθρούς, το κακοτράχαλο έδαφος, τους αέρηδες, το δριμύ ψύχος(ακόμα 30 βαθμούς υπό το μηδέν!), το χιόνι, τις βροχές, τη φρικτή λάσπη που 'κανε τα άρβυλα ασήκωτα, την πείνα, τη δίψα, τη ψείρα, τα φοβερά κρυοπαγήματα. Και όλα αυτά χωρίς γογγυσμό, αλλά με θαυμαστή καρτερία και βαθιά πίστη στο Θεό. Η νίκη βέβαια κόστισε αρκετά. Πολλοί έχασαν τα μέλη τους όχι όμως και τον ενθουσιασμό τους. **«Δεν κλαίω γιατί έχασα τα δύο μου πόδια, αλλά γιατί δεν έχω άλλα δύο για να τα δώσω στην Πατρίδα»**, έλεγε Έλληνας τραυματίας.

Σε άλλη περίπτωση μία ομάδα πήρε διαταγή να ανακαταλάβει ένα ύψωμα πάση θυσία. Όταν ο λοχαγός αντέτεινε ότι δεν τους έμεινε ούτε ένα φυσίγγι, πήραν την απάντηση : **«Σας έμεινε η ψυχή! Και μ' αυτήν μπορείτε να νικήσετε!»** Μπροστά ο λοχαγός, πίσω οι φαντάροι και όπλα τους: η ξιφολόγχη, τα χέρια τους και οι ιαχές **Α Ε Ρ Α** ...Οι Ιταλοί μπροστά σε τέτοιο θάρρος έτρεχαν πανικόβλητοι ,για να σωθούν, εγκαταλείποντας τον πλούσιο οπλισμό τους!

Ο Έλληνας στρατιώτης ήταν μεγαλόψυχος και ευεργετικός στον αιχμάλωτο ή τραυματία εχθρό. Έλληνας στρατιώτης συμμάζεψε έναν Ιταλό τραυματία και τον μετέφερε στην πλάτη του, στο ορεινό χειρουργείο. Οι Ιταλοί έβαλαν με τα πολυβόλα τους, σκότωσαν τον Έλληνα και τραυμά-

τισαν βαριά τον συμπατριώτη τους. Τότε δεύτερος Έλληνας στρατιώτης έτρεξε, φορτώθηκε τον Ιταλό τραυματία και με κίνδυνο της ζωής του τον μετέφερε στο χειρουργείο.

Ο ΘΑΥΜΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ.

Οι Έλληνες μαχητές κέρδισαν τον παγκόσμιο θαυμασμό, ακόμη και των αντιπάλων τους. Ο Χίτλερ ομολογούσε:» Χάριν της ιστορικής δικαιοσύνης είμαι υποχρεωμένος να διαπιστώσω ότι από τους αντιπάλους, που μας αντιμετώπισαν, ο Έλληνας στρατιώτης ε πολέμησε με παράτολμον θάρρος και υψίστην περιφρόνησιν προς τον θάνατον«. Εξαιτίας της επτάμηνης άμυνας των Ελλήνων, ο Χίτλερ καθυστέρησε την εισβολή του στη Ρωσία με αποτέλεσμα να αφανισθούν οι στρατιές του από τον βαρύ ρωσικό χειμώνα.

Παιδιά του σήμερα:

Το 1940 είναι ιερή κληρονομιά, ατίμητος, ακριβοπληρωμένος θησαυρός!

Το 1940 επιτάσσει να υπερασπιστούμε τα δικαιώματα των αδελφών μας στη Βόρειο Ήπειρο.

Το 1940 επιβάλλει να φωνάξουμε στους ισχυρούς της γης να φύγει ο Αττίλας από την Κύπρο.

Το 1940 μας διδάσκει με το ήθος, τις θυσίες και τα κατορθώματά του και μας προτρέπει να κρατήσουμε τις παραδόσεις μας, την Ορθόδοξη πίστη μας, τον Χριστό μας, την αγάπη μας στην Ελλάδα και την ελευθερία μας!

Υποκλινόμαστε με ευγνωμοσύνη στους μαχητές του 1940.

ΖΗΤΩ Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940!

**Σύλλογος Ορθοδόξου Ιεραποστολικής Δράσεως «Ο Μέγας Βασίλειος»
Μαθητικός Τομέας «Χαρούμενοι Αγωνιστές»**

<https://agonistes.gr/>